

مجموعه نمایشنامه خوانی نمایشنامه «کرگدن» نوشته اوزن یونسکو ،نمایشنامه نویس نامدار رومانیایی به کارگردانی کیوان کثیریان طی ۵ شب با چهار ترجمه متفاوت در سالن شهنواز خانه هنرمندان ایران و در ساعت ۱۹ برگزار می شود. روز جمعه ۲۰ مرداد «کرگدن» با ترجمه جلال آل احمد، روز شنبه ۲۱ مرداد با ترجمه پری صابری، روز یکشنبه ۲۲ مرداد

خوانش یک نمایشنامه با ۵ ترجمه مختلف

با ترجمه سحر داوری، روز دوشنبه ۲۳ مرداد با ترجمه مدیا کاشیگر و روز سه شنبه ۲۴ مجددا با ترجمه سحر داوری نمایشنامه خوانی می شود. محسن بهرامی، پریسا مقتدی، بهرام سروری نژاد، افسون افشار، نازنین مهیمنی، ناصر مردانی، اسد زارعی، ندا کوهی، اردوان زینی سوق، شقایق مسافر، فرزین پورمحبی و شاهرخ رحمانی از نقش خوانان این نمایشنامه خوانی هستند.

گفت وگویی «جام جم» با الهام شعبانی، کارگردان و طراح لباس

نمایش آخرین سه شنبه سال

گونه جنایی و معمایی کمتر در تئاتر ما اجرا شده است. هراسی از این نوع تجربه نداشتید؟

به هر حال هر کاری چه در تئاتر و چه در مسیر زندگی هراسی دارد. ولی چون خودم اهل ریسک هستم و ژانر جنایی و معمایی را خیلی دوست دارم، علاقه داشتم این کار را تجربه کنم. برای فیلم های جنایی و معمایی بسیار جذاب است و همواره دنبال شان می کنم و این که برای معمایی طرح شود که حلتش کنم بسیار جذاب است. این ریسک را کردم و امیدوارم که تمامی مخاطبان هم با ما همراه شده باشند. این تجربه برای خودم جالب بود چون دستاوردهای جدیدی برایم داشته است. درست است که این ژانر کمتر در تئاتر ما اتفاق می افتد اما امیدوارم تماشاگران مثل خودمان از کار راضی باشند.

خبرنگاران مثل کار اول تان همچنان شخصیت های

محوری نمایش هستند. این نوع انتخاب تصادفی

است؟

اصلا تصادفی نیست چون خودم علاقه خاصی به خبرنگاران دارم و دوست داشتم در این نمایش هم کار ویژه ای برای خبرنگارها انجام دهم و این گونه ادای دینی به آنها داشته باشم، چون آنها زحمات بسیاری می کنند که کمتر دیده می شود. **بازیگران چگونه بر حسب نقش ها انتخاب شده اند؟** زمانی که شهاب مهران شروع به نوشتن متن کرد، یک به یک نقش ها در ذهنم پیش می رفتند و برایم بسته می شدند. از اولش بعضی نقش ها معلوم بود که کدام بازیگرها بازی شان می کنند و آنها برایم بسته شده بود. مثلا سیمنا تیرانداز، آیه کیانیور و امین میری از ابتدا معلوم بودند و برخی دیگر که متاسفانه به دلیل این که سر کار بودند یا مشکلات دیگری داشتند نتوانستند با ما هماهنگ شوند و در نهایت به این گروه رسیدیم که من بسیار راضی ام، چون می دانم حداقل در انتخاب آنها درست عمل کرده ام. سعی کردم بازیگرانی را انتخاب کنم که به نقش نزدیک باشند و طبق توانایی هایی که قبلا از آنها دیده بودم، بازی متفاوتی از آنها ببینیم.

بازیگران شناخته شده ای چون سیمنا تیرانداز، امین میری و آیه کیانیورا چگونه در کنار بازیگران کمتر شناخته شده هماهنگ کردید؟

این بازیگرهایی که به نظر شما شناخته شده نیستند، هنجرو یا فارغ التحصیل تئاترند و بازیگران بسیار توانمندی هستند. روزی که من هم هنر را شروع کردم کسی مرانمی شناخت و خوشحالم که در کارم از هر رده ای بازیگر دارم. از سیمنا تیرانداز که سال هاست بازی می کند و استاد خودم هستند تا کوچک ترین عضو گروه که نقش نسیم را بازی می کند در این نمایش حضور دارند و خوشحالم از این که از میان بچه های تئاتری که دغدغه دارند، آنها را انتخاب کردم. کسانی که تئاتر برای شان مهم است و امروز نیز در سینما مطرح شده اند. همه این بازیگرها حرفه ای

مدیر پروژه «کرگدن خوانی» آسیه مزینانی است و ناصر مردانی مشاور کارگردان است.

طراحی تصاویر و گرافیک این پروژه را مرتضآ آکوچکیان انجام داده، موسیقی را آزاده بهپور ساخته و طراحی صدا را فرشاد آذرنیابا به عهده داشته است. عباس شیراوند و رومینا مهدودی هم دستیاران کارگردان بوده اند و روابط عمومی این رویداد هم بر عهده ستاره نجف آبادی است.

سینما نیست که بشود سکانس به سکانس یا پلان به پلان بگیریم.

در عین حال برایم مهم بود که طبقات مختلفی از یک جامعه را نشان بدهیم؛ یک طبقه مربوط به نسل جوان و مجرد که مشکلات خاص خود را دارد. یک طبقه مربوط به زوج جوانی با گرفتاری ها و روزمرگی هایش و... من ایده ام را درباره طبقات دادم و امیرحسین دوانی پیشنهاد داد که بتوانیم درآکسسوار و وسایل به شکل مینی مال عمل کنیم، همچنین می دانستیم که با یک گروه دیگر باید پشت سر هم اجرا برویم و نیاز به طراحی پرتابل داشتیم.. از خوش شانسیم ما امیرحسین دوانی طراح آن کار هم بود، بنابراین به این نتیجه رسیدیم که دکور ما ثابت باشد و برای نمایش «نویسنده مرده است» کار بهنام شرفی، چیزهایی اضافه شود و این گونه بتوانیم تغییر دکور را سریع تر انجام دهیم.

طراحی لباس بر واقع گرایی اثر دلالت می کند؛ آیا این همان خواسته غایی تان بود؟

در اصل ما طراحی لباس ویژه ای برای این کار نداشتیم و من خودم هم فقط از بچه ها خواستم آن چیزی را که واقعی است، نشان بدهیم. برایم طبقات آدم ها و قشرهای مختلف اجتماع مهم بود چه در صحنه و کار و چه در ایده پردازی و متنی که شهاب مهران نوشتند. بنابراین طراحی لباس نداشتیم بلکه انتخاب لباس صورت گرفت. همان طور که در زندگی روزمره آدم ها از کنارمان می گذزند و چندان توجهی به لباس هانمی کنیم؛ می خواستیم هر آنچه را که در واقعیت وجود دارد، انتخاب کنیم. لباس ها را هم خواستم رئال انتخاب کنم و هیچ کار خاصی در انتخاب لباس نکرده ام بلکه همان طور که آدم ها در زندگی هستند لباس ها انتخاب شده است.

چرا در گرم هم به چهره بازیگران بیشتر وفادار مانده اید؟

در گرم مانند لباس، ما طراحی نداریم، درست مثل آدم هایی که در واقعیت دارند زندگی می کنند بنابراین به چهره و آرایش خود بازیگران اکتفا کرده ام، من نمی توانستم برای بازجویی که امین میری نقشش را بازی می کند گرم خاصی طراحی کنم، چون قد و استایل و چهره و رنگ پوست این بازیگر برایم مهم بود. نمی خواستم دستی به صورت بچه ها زده شود تا خودشان را به صحنه بیاورند. اصلا شاید خود بچه ها هستند که در ساختمانی زندگی می کنند که در آنجا قتل اتفاق افتاده باشد. بنابراین همان طور که در کوچه و خیابان و خانه و زندگی شان هستند باید روی صحنه می آمدند و نیازی با هیچ نوع گرمی نبود.

با توجه به جنایی بودن اثر فکر نمی کنید موسیقی و صدا همچنان می توانست بر بار هیجانی اش بیفزاید؟

بله با شما موافقم، در مورد صد آرام که جلو می رفتیم به فکر مهندسی صدا افتادم اما نسبت به زمان اجرا کمی دیر شده بود. لذا این نقص کارم را می پذیرم. ولی در مورد موسیقی دلم نمی خواست بیش از این چیزی که شما شنیده اید، داشته باشم. به دلیل این که موسیقی نداشت، دلم نمی خواست وقتی دیالوگی گفته می شود در کنارش موسیقی پخش شود. این که بخوام با موسیقی بگویم این در شوک است! یا این که الان تعجب کرده است! بیش از این با موسیقی موافق نبودم چون اگر قرار بود مثل فیلم ها زیر متن بگذارد، فیلم فارسی می شد؛ بنابراین ترجیح می دادم این بود اصلا موسیقی منن نداشته باشم. به همین دلیل نظرم این بود که آهنگ صدای بازیگر کافی است و به جز چند جایی که موسیقی می شنوید، دیگر ضرورتی به استفاده از آن نبود، چون در غیر این صورت تلاش می کردم شما را با موسیقی غمگین کنم یا حس تعجب، ترس و دلهره به شما بدهم. در حالی که معتقد بودم صدای بچه ها و آهنگ صدا و بازی شان می تواند همین حس و حال را به شما منتقل کند. در طول اجراها به این نتیجه رسیدم صدا خیلی بیشتر به کارم کمک می کند و این همان تجربه ای است که در کارهای بعدی ام می توانم

مهران این فرصت را به ما داد که از

نسل های مختلف، بازیگرانی کنار هم جمع شوند که هم این بچه ها بتوانند بازی را تجربه کنند و هم خودم این کار را تجربه کنم.

طراحی صحنه از جمله

مسواری است که بر

پسچیدگی صحنه هاو

داستان دلالت می کند؛

چگونه این ایده را پرورش

دادید؟

من در کار قبلی ام هم امیرحسین دوانی را به عنوان طراح صحنه در کنارم داشتم و چندین سال با او در تئاتر و سینما همکاری کردم، همیشه فکر و ایده های دوانی را دوست داشتم که به من در کارگردانی سمت وسو می دهد. به هر حال ما باید یک مجتمع مسکونی و چند آپارتمان را نشان می دادیم و تئاتر مثل

اجرای یک نمایش همزمان در ۸ شهر

نمایش «دایره» با طراحی و کارگردانی رضا عرفانی تا سی و یکم مرداد ساعت ۱۸ به صورت همزمان در تهران، مشهد و هفت شهر استان خراسان رضوی روی صحنه می رود. «دایره» نمایشی تک نفره است که این نمایش یک تعزیه مدرن است و بخش هایی از آن به شیوه شورایی توسط بازیگر هدایت می شود. آرزو کریمی زند (تهران)، میترا محمدیان (کاشمر)، سحر کاهانی (نیشابور)، حکیمه خاکسار (تربت حیدریه)، سمانه پرتوی (مشهد)، زهره دین پور (قوچان)، مریم انصاری (گناباد) و فاطمه علی میرزایی (سرخس) بازیگران نمایش «دایره» به تفکیک شهر هستند. این اثر نمایشی تولید مرکز هنرهای نمایشی حوزه هنری استان خراسان رضوی است که به صورت همزمان در تهران (سالن اصلی تالار مولوی)، مشهد (سالن نمایش حسین نوری) و هفت شهر خراسان رضوی شامل نیشابور (سالن نمایش بابک)، کاشمر (مجمع فرهنگی- هنری سرو)، تربت حیدریه (تماشاخانه هنر)، قوچان (تماشاخانه صورتک)، سرخس (سینمای پالایشگاه گاز شهید هاشمی نژاد) و گناباد (سالن نمایش اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی) روی صحنه می رود. علاقه مندان می توانند بلیت نمایش «دایره» را از سایت تیتوال تهیه کنند.

اجرای نمایش متفاوت براساس وقایع پس از عاشورا

نمایش «سیب، فانوس، کشتی» با محوریت وقایع پس از عاشورا از ۱۵ تا ۳۱ مرداد روی صحنه می رود. نمایش «سیب، فانوس، کشتی» به نویسندگی علیرضا ناسوتی، کارگردانی حمید حرزا و تهیه کنندگی گروه هنری سایه در ژانر مذهبی و با محوریت وقایع پس از عاشورا از ۱۵ تا

۳۱ مرداد ساعت ۲۰ در سالن اصلی برج آزادی روی صحنه خواهد رفت و علاقه مندان با مرا جمعه به سایت تیتوال می توانند اقدام به خرید بلیت این نمایش مذهبی کنند. در خلاصه این نمایش مذهبی آمده است که: سال ۶۰ هجری، کوفه شهر سیاهان و سپیدان واقعه کربلا، غلام هندویی در خانه یک تاجر سرشناس و یک بیماری سخت و ناشناخته که گریبان ارباب خانه و بسیاری دیگر را گرفته! و تکاپوی نافرجام اطبا و کیمیاگران برای درمان! اما سخن از یک نفرین است.

سخن از یک خون پهاست...! خون بهایی ثمنین و گرانسنگ! چرا که خون خدا بهایش سنگین است. شایان ذکر است که مهدی بیابانی، سیدعلی زاهدی، شایان سرکشیکیان، علیرضا شمایی، علیرضا عمرانی، هادی کرباسچی و... از بازیگران این نمایش را تشکیل می دهند.

ارزش استفاده کنم یا این که اگر بخوام همین کار را ادامه دهم، می شود از آن استفاده کرد اما موسیقی همین قدر کافی است.

در نمایش «چه» برای طراحی لباس دو شخصیت اصلی باز هم ساده عمل کرده اید چرا به سادگی علاقه دارید؟

نمی دانم به سادگی علاقه دارم یا نه... اما می دانم هر چه ساده تر در طراحی، بازیگری و کارگردانی حرفت را بزنی، تماشاگر تئاتر به قدری فہیم هست که متوجه شود آن چیزی را که باید دریافت کند، برداشت می کند. اگر من در طراحی این کار را کرده ام، به این دلیل است که بیشتر از این نباید کاری می شد. همان سادگی است که می تواند مفهوم کار را به ما برساند. من می گویم وقتی در یادگیری می توانم حرفم را بزنم، چرا باید آن را پیچیده اش کنم؟! وقتی سادگی در طراحی لباس، بازیگری و کارگردانی حرفم را می رساند، لزومی در پیچیده شدنش نیست.

برش

فرست هایی را که نداشتیم به دیگران می دهیم

بعد از دومین تجربه کارگردانی همچنان مصمم هستم در کنار طراحی لباس و بازیگری، این کار را ادامه دهم. برایم کارگردانی خیلی جذاب است. من ۲۳ سال است کار هنری می کنم. اول با بازیگری وارد این عرصه شدم و بعد طراحی لباس کردم، چون رشته تحصیلی ام طراحی لباس بود. قبا که بازیگری و طراحی لباس می کردم خبرنگارها می پرسیدند کدام یک را ترجیح می دهی و من می گفتم هر دو. الان که کارگردانی هم اضافه شده، باید بگویم کارگردانی هم برایم بسیار جذاب است. وقتی به عنوان طراح و بازیگر سر کارهای مختلف می رفتم، نوع نگاه و هدایت کارگردانی های مختلفی را دیدیم که چگونه روان شناسی می کنند و چگونه به کار می رسند و چگونه بازیگران را هدایت می کنند. این داده ها زمانی که بازی می کردم به من کمک می کرد. در زمان طراحی لباس هم این موضوع را دیده بودم. الان تمام آن داده ها چه در طراحی و چه در بازیگری به من در کارگردانی کمک می کند. من یک نگاه دیگری در کارگردانی دارم و این برایم جذاب می شود که مثلا من با جلال تهرانی، حمیدرضا نعیمی، آرش دادگر و قطب الدین صادقی کار کرده ام و هدایت بازیگری تک تک اینها با هم متفاوت بود. این به من در کارگردانی کمک می کند. بنابراین دست و پا شکسته دارم کارگردانی را تجربه می کنم. چیزی که در کارگردانی برایم جذابیت دارد، این موضوع است که حرفی بیان می کنم که آن حرف را در بازیگری و طراحی لباس این نویسنده بیان کنم. تمام آن ذهنیتی را که دارم می توانم در اثرم پیاده کنم و آن را به مخاطب نشان بدهم. این که بازیگرها فرصت می کنند نقش های متفاوتی را تجربه کنند اما چون من این فرصت را نداشته ام، الان با دادن نقش های مختلف به بازیگران از این بازی ها لذت می برم. این که یک کاراکتر یا نقشی توسط بازیگر دارد شکل می گیرد، برایم خیلی جذاب است. در مقابل وقتی واکنش مردم بعد از دیدن آخرین سه شنبه سال را هم دیدم، مصمم تر شدم. هرچند هنر و تئاتر به نظرم سلیقه ای است و نمی توانیم بگویم همه باید کارم را دوست داشته باشند یا از کارم بدشان بیاید یا همه را تشویق کنند. نه، من دارم تجربه می کنم و این تجربه شامل خیلی چیزها می شود: من تمام تلاشم را در بازیگری، متن، صحنه و کارگردانی کرده ام و امیدوارم یک عده از کارم راضی باشند و همین تعداد مرا خوشحال می کنند چون من کار را به درستی انجام داده ام. نمی گویم کارم بی عیب و نقص است چون دارم تجربه می کنم و تمام تلاشم را کرده ام که تماشاگر را راضی کنم و اگر کسی ارتباط نگیرد، این سلیقه اوست و من به این سلیقه احترام می گذارم و حتما نقشی در من بوده که مانع این ارتباط شده است

یادگست

رونمایی از نمایش صوتی «عاشقانه میرغضب»

مراسم رونمایی از نمایش صوتی «عاشقانه میرغضب» روزگشته جمعه ۱۳ مرداد ساعت ۱۸ در فرهنگسرای ارسباران برگزار شد.

«عاشقانه میرغضب» اثری از امیر امیری به کارگردانی فریبرز صفی و تهیه کنندگی امیر حسین بی ریاست است. در این نمایش سیامک صفری، رابعه اسکویی، لیلا برخورداری، امید زندگانی، ساناز سماواتی، الهه پور جمشید، پانته‌ا مهدی نیا، آرمین راستگو، سهرتوتی پور علیمردان، بهاره جلودارزاده، امیر شمس، یحیی گلنسانی، فروغ فرزین فر، فرناز عقیلی، بهزاد شکری زاده، کاملیا کریمی، فریاد جودی، منا شناس و ناصر ممذوح ایفای نقش می کنند.